

Kördüğüm

– AYDIN UZKAN · 18 Mart 2014

.
Kalemin ucunda uyurken sessizlik
Kangren olmuş haykırışlar kesilir kökünden
Kalkar yaraların küflü kabukları
Çağın yorgunluğu tüner göğüslere
Ve uzaklara yazılır sesler

Çeliřkilerin girdabında boğulurken sırlar
Düğümsüz iplere tutunur tükenmişler
Beyaz saç gibi kopardıkça çoğalır hüzün
Köpürür gecenin deliliğı
Ve duvağı açılır gizemlerin

Gözlerinden bakışları çalınırken ay yüzlülerin
İç ateşiyile kavrulur yüreğı kısırlaşanlar
Kırk yerinden kırılır eski günlerin boynu
Uçurumlarda pışpışlanır insan
Ve dudağı uçuklar düşlerin

Kısalırken olmakla ölmenin neşeli aralığı
Etinden ayrılır bıkkınlıklar
Korkuyu saklar bir çocuk yüzünün arkasına
Uçulmamış gökyüzünde sürgün olur kuşlar
Ve genzi yakar ahlar

Kalbin ırmakları kururken derinden
Daha bir çölleşir umudun coğrafyası
Zorunlu yolculuklar yorar insanı
Zemzemler serpilir katran yüzlere
Ve öldükçe güzelleşir insan

.
. .